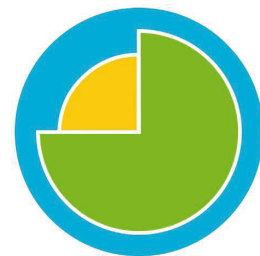

JIRÍKOVINY

www.homijiretin.cz

Horní Jířetín a Černice info, březen, duben 2021

Slovo starosty

Letošní dubnový „Den Země“ jsme pojali poněkud odlišně. Tentokrát nejde o jediný den, ale o celý měsíc, během něhož uklízíme město a široké okolí. Zapojila se již řada spoluobčanů včetně dětí školou povinných. Všem patří velký dík. Množství vysbíraných odpadů znovu poukazuje na bezohlednost a bezbřehé sobectví těch, kteří s notnou dávkou lhostejnosti vytvářejí nesčetné černé skládky uvnitř města a v okolní přírodě.

Bez zásadních problémů pokračují obě letošní velké investiční akce. Rekonstrukce objektu bývalého nádraží zatím není příliš patrná při pohledu zvenku, ale práce uvnitř jsou již značně pokročilé. Postup prací na novostavbě komunitního domu pro seniory v horní části města může každý kolemjdoucí snadno pozorovat takřka v přímém přenosu a i zde pokračují práce bez výrazného zpoždění. Jak by měly obě stavby vypadat

po ukončení realizace, představujeme uvnitř čísla na vizualizacích.

Na hřbitově připravujeme zázemí pro návštěvníky. Do léta by zde měly být v provozu nové záchody.

V prostoru bývalého kolejíště jirětínského nádraží byla dokončena instalace kabelových rozvodů a rozvaděčů pro napojení pouťových atrakcí v průběhu naší tradiční srpnové pouti. Díky tomu proběhne pouť poprvé na novém, již delší dobu avizovaném místě.

V průběhu jara bude město opravovat povrchy některých úseků komunikací. Předně půjde o část ulice Pod Zbrojnicí a o komunikaci a parkoviště mezi domy čp. 283 a 284 v ulici 5. května. V první polovině května bude probíhat čištění komunikací, o přesném termínu budeme s předstihem informovat.

Vladimír Buřt

POMOCTE JIRÍMU
SÚKLIDEM ODPADLŮ
MĚSÍC ZEMĚ 2021

ROZHOVOR S IVANOU KOHOUTOVOU

Má ráda fotografie, které potěší duši. Taková je hlavní vize fotografky, která fotí pro radost, Ivany Kohoutové z Černic. „Dobrá fotografie může i probudit člověka k focení“, říká Ivana Kohoutová mimo jiné v rozhovoru.

Jak dlouho fotíte?

Fotím asi 15 let. Ale láska k fotografiím vznikla daleko dříve.

Která témata jsou pro vás nejzajímavější?

Moje oblíbené téma je příroda. Jsem spíše krajinář. Však nejzajímavější je pro mne makrofoto a detaily. Je v nich ukrytý úplně jiný, kouzelný svět.

Zúčastnila jste se někdy třeba fotografického kurzu?

Ano, několikrát jsem se zúčastnila online kurzů Josefa Cvrčka na internetu. Skvělý lektor, díky kterému jsem se dozvěděla i o Výstavě za sklem (výzva k pořádání menších výstav ve výlohách obchodů, restaurací apod., pozn. red.). Zrovna probíhá i v Horním Jiřetíně ve výloze prodejny COOP. Fotografie instalovala ochotná a šikovná paní prodavačka. Tímto jí za její práci děkuji. A je mi ctí, že jsem mohla své fotografie ukázat a snad i někoho potěšit v této divné době. Jinak nejsem v žádném fotografickém spolku. Pouze na sociální síti jsem členka několika fotoamatérských skupin, kde si navzájem radíme i obdivujeme díla ostatních lidí.

Máte oblíbené fotografie?

Patří mezi ně hlavně má teta, která pracovala jako fotografka a probudila ve mně touhu se její řemeslo, alespoň amatérsky, naučit. Dalšími velkými vzory pro mne jsou Josef Sudek a Jan Saudek. A když tu mám své vzory, pak bych se ráda zmínila i o svých velkých kritikách, kterými jsou hlavně synové. Jejich upřímná kritika mě

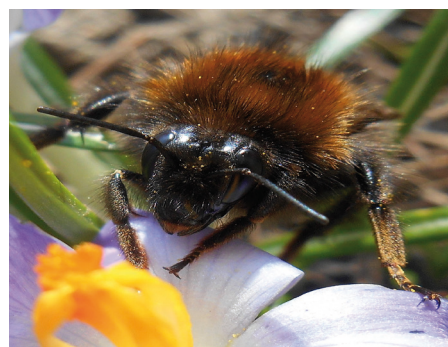
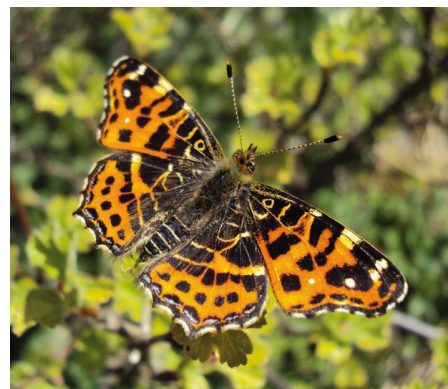
posouvá dál. A nutí přemýšlet nad chybami ve fotografiích.

Jak má podle vás vypadat dobrá fotka?

Dobrá fotka? Tak na to odpovím jako pravý amatér, který příliš nedodržuje pravidla. Můj názor je takový: dobrá fotka by měla něčím zaujmout. Může to být kvalita, ale častěji obsah, který by měl diváka přitáhnout, pohladit mu duši, přinést hezkou vzpomínku nebo vzbudit touhu poznat to, co mu foto nabízí. Nebo v divákovi probudí chuť zkusit sám fotit. Fotografování je skvělý koníček. Člověk při něm na moment zapomene na svět. Nevadí mu v tu chvíli ani mokrá kolena, když se válel v trávě, protože chtěl vyfotit rosu na sedmikrásce. Nebo zablácené boty z rozbahněné cesty, která vedla do krajiny snů. A je jedno, čím človíček fotí – malý digitál, mobil nebo zrcadlovka. O tom to není, je to o radosti z krásného snímku.

Jiří Beneš

Foto: Ivana Kohoutová

Vynikající sportovec Michal Zbuzek z Horního Jiřetína má za sebou stovky běžeckých závodů. Ovšem zejména v posledních měsících mu běhání přináší i řadu ocenění. Od listopadu 2020 do února 2021 se zúčastnil dvaceti závodů, z nichž rovnou polovinu vyhrál. V nadcházejícím vydání městských listů přineseme s Michalem Zbuzkem rozhovor.

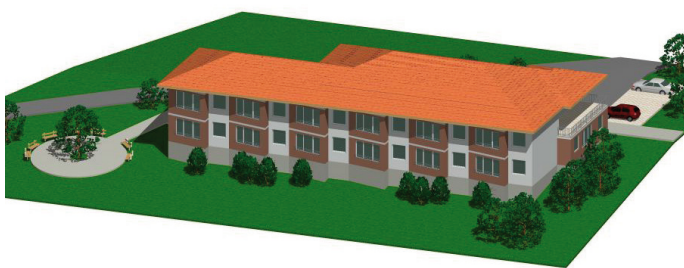
Foto: Ibra Ibrahimovič

INZERCE

Prodám nejeté nové dámské městské kolo Cincianati, poř. cena 7000 Kč, prodám za 3500 Kč. Případní zájemci mohou volat na tel. 774 034 607.

Komunitní dům pro seniory

Penzion

Osobnost VLADIMÍR SOMMER

Dnes představujeme další významnou osobnost spojenou s naší domovinou. Právě před sto lety, 28. 2. 1921, se v Dolním Jiřetíně narodil Vladimír Sommer, významný hudební skladatel 2. poloviny 20. století, tvůrce klasické a filmové hudby, vysokoškolský pedagog a překladatel. Dětství a útlé mládí prožil ve svém rodišti. Otec mu zemřel již v mládí. Vladimír s matkou odešli z Dolního Jiřetína před německou okupací Sudet. Během války prožil několik let v pracovním táboře v Německu. Po válce studoval nejdříve housle a skladbu na konzervatoři a poté skladbu na AMU v Praze, kde roku 1949 absolvoval houslovým koncertem a později zde působil jako docent na katedře skladby. V následujícím období vedle komponování pracoval jako hudební redaktor zahraničního vysílání Československého rozhlasu a také jako profesor hudební teorie na Univerzitě Karlově.

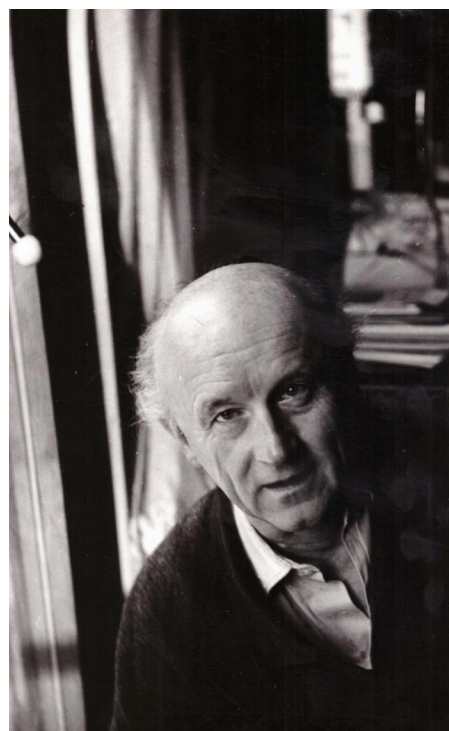
Vladimír Sommer se ve své hudební

tvorbě vyjadřoval k závažným momentům lidské existence, je tvůrcem řady orchestrálních, komorních i vokálních skladeb, z nichž asi nejvýznamnější je Vokální symfonie pro sólový alt, recitátora, sbor a orchestr z let 1957 až 1959. Nejznámější je však jeho filmová hudba, která se objevuje v celé řadě snímků, z nichž nejznámější je Princ Bajaja z roku 1971.

Manželkou Vladimíra Sommera byla známá režisérka a dokumentaristka Olga Sommerová. Pro nás je jistě zajímavé, že v dobách vyhrčeného boje za záchranu Horního Jiřetína stála Olga při nás a po celou dobu nás osobně podporovala. Také syn Vladimíra a Olgy Sommerových Jakub je umělecky činný, a to jako režisér. Jakub natočil v roce 1998 u nás na Jezeří, krátce po smrti otce a k jeho památce, svůj absolventský film Život na zámku. Také v tomto filmu zní hudba Vladimíra Sommera.

Vladimír Buřt

Foto: rodinný archiv

POUŤ A MĚSTSKÉ SLAVNOSTI

I když je doba nejistá, připravují se v Horním Jiřetíně na pouť. Ta letošní již přivítá kolotoče na novém místě, v blízkosti bývalé nádražní budovy, ze které rekonstrukcí a adaptací vzniká penzion. Letos si pouť rezervovala víkend 14. a 15. 8. Program městských slavností, již tradiční součástí hornojiřetínských poutí, se uskuteční v sobotu 14. 8.

Bas

Foto: Jiří Beneš

Předsedkyně oddílu MG Renáta Smoláková

Moje milé gymnastky a trenérky, přijde doba, a já věřím, že již brzy, kdy se vrátíme společně všechny do tělocvičny. Ačkoliv mnoho z nás provádí domácí online tréninky a trenérky i gymnastky se udržují v kondici, tak zdání klame. Aby se po návratu do tréninku předešlo přetížení či zranění, bude třeba upravit tréninkové plány a obnovit nejprve sníženou kondici. I přesto věřím, že to zvládneme a na letním soustředění vše společně doženeme. Všem vám ze srdce přeji, abychom se mohly zase brzy sejít, normálně sportovat a setkávat se v naší „gymnastické rodině“.

Foto: OMG

Míst s nádechem tajemna máme v Krušných horách mnoho. Ta známá i méně známá bychom vám rádi postupně představili. Vůbec poprvé vás prostřednictvím našeho seriálu pozveme na Žeberk, k němuž se váže nejeden poutavý příběh...

STARÝ ŽEBERK

Krásnou, i když na výšlap možná trochu náročnou, vycházku představuje cesta na pozůstatky hradu Starý Žeberk.

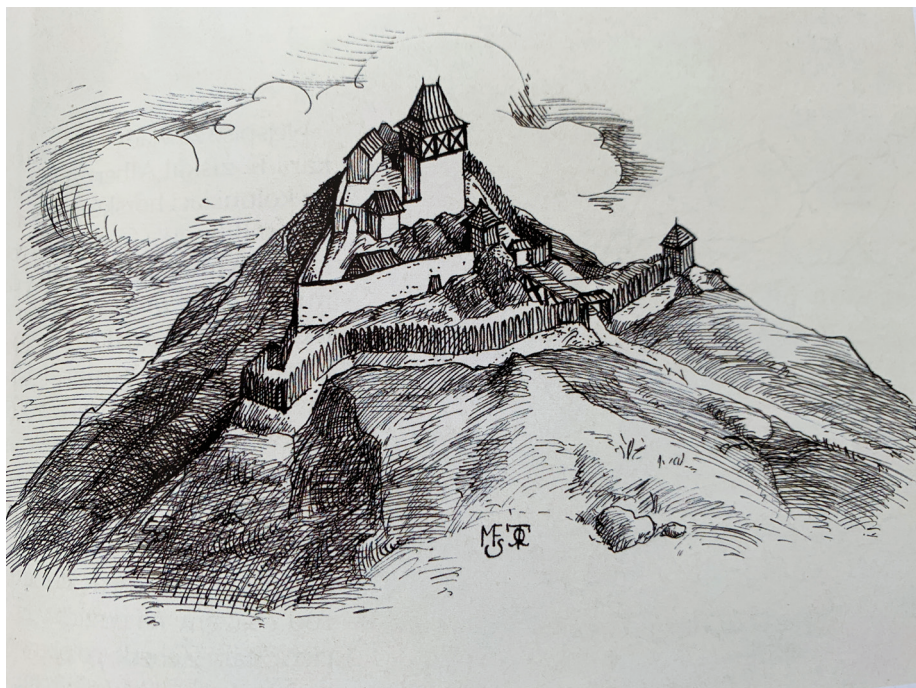
Starý Žeberk – původním názvem Se-berk – je prvně zmiňován v roce 1277 v souvislosti s pánem Albertem ze Žeberka, původem saským šlechticem, který byl za krále Přemysla Otakara II. purkrabím kadaňského hradu. Hrad byl vystavěn na špatně přístupném ostrohu v nadmořské výšce cca 706 m n. m., což jej řadí mezi nejvýše položené hrady v Čechách. A možná právě jeho poloha, která sice znamenala dobré obranné vlastnosti, ale špatný přístup k okolnímu panství, stála za krátkým životem hradu. Již v druhé polovině 13. století došlo k rozdělení žeberského panství mezi Šramnickým a Černickým potokem. Roku 1327 byl vystavěn nedaleký hrad Nový Žeberk a již roku 1382 je Starý Žeberk připomínán jako zřícenina. Hrad tedy nestál dlouho, ale jeho existence je svázána s jedním z nejslavnějších období Českého království, obdobím vlády výše zmiňovaného krále železného a zlatého, Přemysla Otakara II.

Dnes nám tento hrad připomíná již pouze pár fragmentů původní stavby: obranný val, příkop či reliktů původních hradních staveb.

Na Starý Žeberk se dostaneme, pokud od zámku Jezeří půjdeme po modré turistické značce. Cestou potkáme zámeckou vodárnu, nad námi se bude tyčit Jánský vrch a půjdeme kolem malé jeskyně. Na nejvýše skále na Žeberku se nachází malá plechová krabíčka se zápisníkem, kam se podepisují místní návštěvníci. Komu by výšlap na hradní zříceninu nestačil, může pokračovat ke Skalní bráně či Terezině vyhlídce, o těch však napíšeme někdy příště.

Ke Starému Žeberku a jeho blízkému okolí se váže několik pověstí. Těmi nejznámějšími jsou pověst O hříšné panně žeberské a O velikonočním zázraku na Žeberku.

Žeberská panna byla dcerou pána ze Žeberka, majitele hradu a okolního panství. Zamiloval se do ní mladý rytíř z nedaleké tvrze, jelikož však nebyl majetný, rozmazená panna jeho lásku neopětovala. Raději se věnovala bohatým šlechticům a kupcům, kteří na Žeberk zavítali. Jelikož byl mladý rytíř neodbytný, přemýšlela, jak se jej zbavit. Vymyslela proto lest. Požádala ho, aby odjel do Svaté země do Jeruzaléma a dovezl jí vzácnou relikvii, pokud se mu to podaří, bude to důkaz jeho lásky a ona se za něj provdá. Věřila, že se mu to nemůže podařit a na cestě zahyne. On se však ihned zhostil spl-

nění tohoto úkolu a vydal se na cestu. Před hradbami Jeruzaléma byl však zajat bohatým tureckým šlechticem, v jehož zajetí se učil černé magii. Ze zajetí se mu po čase podařilo utéct, dostal se k Božím hrobům v Jeruzalémě a získal vzácnou relikvii – trn z Boží koruny, se kterým se navrátil domů. Byl to však hořký návrat, jeho milá se mezitím stala hradní paní a žila se svým milencem. To rytíř neunesl a na koni třikrát objel kolem žeberského hradu za vyřknutí zaklínadel, která se naučil ve svém tureckém vězení. Následně se otrásla země a hrad se i se svou paní propadl do hlubin. Rytíř na svém koni skočil za ním, předtím vyřkl kletbu: „Rok co rok se budeš zjevovat na tomto místě do doby, než dostaneš polibek z čisté lásky. Tomu, kdo ti takový polibek dá, daruješ klíče od hradu a jeho poklad, poté budeš volná.“ Od té chvíle se Žeberská paní objevuje v různých podobách v této části Krušných hor, klíče od hradu má však stále u pasu.

Velikonoční zázrak se udál ženě s dítětem, která cestovala z Červené Jámy do Dřínova kolem Žeberka. Bylo to před Bo-

žím hodem velikonočním. Ve skalách, které dobře znala, bylo náhle něco jinak, uviděla vchod do jeskyně, který byl jindy zasypaný, zcela volný! Vešla s dítětem dovnitř a našla veliký zlatý poklad. Odložila dítě a začala vynášet zlato ven. Náhle však uslyšela kostelní zvony, které vzápětí umlkly a uletěly do Říma. Po nich se ozval rachot a vchod do jeskyně se zasypal. Dítě však zůstalo uvnitř. Zoufalá žena se modlila, prosila, obíhala skály ze všech stran, k dítěti se však nedostala. Veliký žal zavládl v jejím srdci, jediné, co jí drželo při životě, byla víra v Boží milosrdenství. Po roce, opět na svátky velikonoční, se na místo vrátilo, v toužebném očekávání, že se skála otevře, ale marně. Stane se tak až o Bílé sobotě, kdy se zvony vracejí z Říma. Matka v modlitbě klečí před jeskyní a náhle se za rachotu jeskyně opět otevře. Žena vbíhá dovnitř a nachází své dítě živé, vedle truhlice s pokladem.

Tomáš Buřt

Zdroje: *Kouzelný svět*, Leo Jan Konečný
Pyšná síla mocných, Ivan Lehký,
Milan Sýkora a kol.

DOLNÍ JIŘETÍN – NEDOŘEČENÁ HISTORIE

Město Horní Jiřetín připravuje další díl z cyklu Nedořečená historie. Pro druhé pokračování série krátkých dokumentů, v nichž díky pamětníkům ožívají místa, která již nejsou, hledají tvůrci všemožné materiály (foto, video atd.) tentokrát o Dolním Jiřetíně. Pokud máte a chtěli byste přispět do projektu, který chce dopovědět historii zaniklých obcí, dejte vědět třeba na e-mail kultura@hornijiretin.cz. Předem moc a moc děkujeme! První díl s názvem Albrechtice Jaromíry Buřtové lze najít na kanále YouTube Nedořečená historie. *bas*

KLUB SENIORŮ

Klub seniorů Horní Jiřetín a Černice se vždycky snažil seznamovat spoluobčany se svou činností, ovšem v loňském roce jsme s veškerými zprávami skončili 1. 10., kdy jsme ještě stačili oslavit Den seniorů alespoň sportovními hrami na našem jiřetinském hřišti. Od té doby začal ubíhat tu více, tu méně náš život. Hodně věcí nám zakázal, plno věcí přikazoval, vše bylo na úkor našeho tělesného i duševního zdraví. Marně jsme doufali, že nový rok 2021 bude lepší – naopak. Každá generace trpí jinak, děti nechodí do školy, rodiny se nemohou vídat. Musíme doufat, že se vše v brzké době bude v dobré obracet, že se život vrátí do normálních kolejí, i když všichni víme, že už vše bude trochu jinak. Snažme se nepodléhat špatným náladám ze špatných zpráv, dodržujme vše, co máme podle vlastního svědomí za správné, vzpomínejme na hezké

zážitky ze setkávání a výletů. A těšme se, že snad již brzy přijde doba, kdy se budeme moci opět těšit na pravidelné setkávání.

Myslím, že mluvím teď za všechny členy našeho klubu.

Evža Stržteská

Foto: archiv klubu

Hvězdné nebe nad HJ v dubnu 2021

Rok je za námi a jsem tu opět s novinkami z hvězdného nebe.

Možná si vzpomenete, jak jsme loni touto dobou pozorovali kometu NEOWISE. Byla k ránu vidět pouhým okem. Nyní máme šanci vidět jinou kometu – ATLAS. Bohužel nikoli vlastním okem. Mne na tom fascinuje,

že hledáme na obloze ledovou kamennou kouli (kometu) o průměru cca 1 km, od nás vzdálenou 1 AU (150 milionů km)! Je fakt, že v druhé polovině dubna se k nám přiblíží na 69 milionů km, ale pořád to je málo na to, abychom ji viděli pouhým okem.

Noční obloha je poměrně chudá na planety, můžeme vidět pouze červený Mars. Avšak na Marsu se dějí věci. NASA zde nedávno vypustila další ze svých robotizovaných vozítek s novými přístroji a kamerami. Kamery posílají z Marsu denně nádherné snímky. A hlavně, součástí vozítka Perseverance je vrtulníček Ingenuity. Představte si, že Mars má asi třetinovou gravitaci a na jeho povrchu je asi

100x nižší tlak než na Zemi!!! Pokud zde vážíte 75 kg, na Marsu vážíte 28 kg. :-). Avšak kvůli průměrné teplotě -56°C byste to určitě nechtěli zkoušet. :-). No, a proto je let vrtulníčku tak významný a zajímavý. 19. dubna se zdařil testovací let Ingenuity. Vylétl do výšky 3 m asi na 10 vteřin.

Planety Venuše, Saturn a Jupiter jsou na obloze přes den.

I v dubnu budou „padat hvězdy“. To se tak říká, ve skutečnosti jde o meteory, shluky kamenů, které ve vesmíru zanechala prolétající komety. No, a právě 22. dubna proletí Země kolem „meteorického roje“, který nazýváme Lyridy. To proto, že zdánlivě vylétají ze souhvězdí Lyra. Frekvence „padajících hvězd“ bude 10–15 za hodinu.

Osobně mám zkušenost menšího počtu, jsem rád, když za hodinu vidím 3. :-). V každém případě je to docela vzrušující podívaná.

Nedávno jsem opět vylepšil jsem svůj amatérský dalekohled o motorizovanou montáž s naváděcím systémem. Hlavní výhodou je, že dalekohled udržuje pozorovaný objekt neustále v okuláru. Jinak by objekt, vlivem rotace Země, zmizel. A to je už vlastně poslední krok k tomu, abych na dalekohled umístil fotoaparát.

Dále si dovoluji sdílet mé první fotografie, které jsem nijak počítačově neupravoval.

Co ještě vám tato otevřená hvězdokupa Človíček připomíná? Někomu třeba čertíka. V jiných zemích se tomu říká Vážka.

Foto: Miroslav Bartko

Miroslav Bartko

SPOLEK STELLA

Spolek Stella SHK, který pomáhá důchodcům, ale nejen jim, v Horním Jiřetíně a Černicích, má ve znaku spojené ruce. Vyjadřují podání ruky s nabídkou zajištění rozličných služeb v péči poskytované se zájmem o potřeby těch, kteří se přihlásí. Spolek 1. 3. 2021 oslavil rok činnosti s vlastním nabízeným programem.

Do jarního života ve spolku vstoupilo, ač je venku počasí chladné, hřejivé teplo z lidských srdcí formou sponzorských darů pro naše klienty seniorského i mladšího věku. Pomohly vytvořit úsměv na tvářích těch, kteří darem při jarních svátcích obdrželi velikonočního beránka z prodejny pekárny Japek.

S nabídkou podpořit činnost spolku finančním příspěvkem nás oslovili sponzoři, společnosti Cheminvest, s.r.o., Litvínov, SDP Litvínov, s.r.o. **Na nejvýznamnějším místě je podpora, které si vysoce vážíme**

a je nám nejbližší, a to z Městského úřadu v Horním Jiřetíně.

Členky spolku rozváží denně čerstvé obědy v týdenní nabídce, a to i o svátcích, z restaurace U Zvonku v Litvínově.

Zajišťují také po dohodě dopravu na kontrolu nebo ošetření k lékaři v H. Jiřetíně, Litvínově a Mostě. Obstarají vyzvednutí léků. Po skončení omezení z důvodu covidu pandemie zprostředkují ošetření nohou přihlášeným zájemcům v jejich domácím prostředí. Služba je zajištěna s *příspěvkem spolku*. Díky spolupráci s Tesco Litvínov, kde nám zaměstnanci dle seznamu připraví nákup do tašky, přivezou nákup až do domu.

Spolek spolupracuje s farmaceutem Mgr. Michalem Klečkou, na kterého se mohou naši klienti obrátit s dotazy ohledně svých léků. Konzultujeme duplicitu, kontraindikace, vedlejší účinky a jiné.

„Život je jako zrcadlo, když se na něj usměješ, usměje se život na tebe.“

Dagmar Svobodová
Foto: Dagmar Svobodová

seriál

PŘÍRODA KOLEM NÁS

Sýkorky patří mezi nejdělejší návštěvnice krmítek, milují slunečnice, ořechy a lojové koule. Jedná se o běžné drobné ptáky. Mají poměrně velkou hlavu, téměř přímý špičatý zobák, silné nohy a drápy. Křídla mají krátká a zaoblená, ocas středně dlouhý. Přes většinu roku se vyskytují v hejnech i s dalšími ptačími druhy, např. s brhlíky, šoupálky a ostatními druhy drobných pěvců.

Sýkory patří mezi významné pomocníky zahrádkářů v boji s hmyzími škůdci. Například sýkora koňadra denně zkonzumuje tolik potravy, kolik sama váží, tj. asi 17 g. Pár sýkor, které budou hnízdit dvakrát ročně, se svým potomstvem spotřebuje 7,5 kg hmyzu za rok.

Sýkoru koňadru a drobnou modřinku spatříte běžně, uhelníčka vzácněji. Ale to stále ještě nejsou všechny.

Sýkora koňadra (*Parus major*)

Naše největší a nejběžnější sýkora, velká jako štíhlý vrabec.

Je pestrá a velmi pohyblivá.

Koňadru poznáte podle třpytivě černé hlavy a čistě bílých lící. Spodní stranu těla má žlutou. Středem břicha se táhne černý pruh, který je zvláště výrazný u samců.

V zimě se sdružují do potulných hejn s ostatními sýkorami a brhlíky.

Sýkora modřinka (*Cyanistes caeruleus*)

Menší než koňadra.

Snadno ji poznáme podle azurově modrého temene a křídel, na spodní straně je světle žlutá.

Je velmi aktivní a často se projevuje zpěvným hlasem.

Při hledání potravy ji můžete zahlédnout, jak visí hlavou dolů.

Žije v jehličnatých i listnatých lesích, v zahradách a městských parcích.

Sýkora parukářka (*Parus cristatus*)

Je menší než vrabec.

Tato sýkora je díky špičaté chocholce a černě orámovanému obličejí nezapomenutelná s jinými druhy našich sýkorek. Chocholek má sameček i samička.

Na krmítku se nám nejspíš neobjeví. Patří mezi obyvatele jehličnatých lesů (nejraději má smrk a borovici), v kočovných hejnech někdy zalétá i do starých parků a na hřbitovy.

Stálý pták, v mimohnídní době přeletí nanejvýš o několik kilometrů.

Sýkora uhelníček (*Parus ater*)

O hodně menší než vrabec.

Má černou hlavu s ostře ohraničenými bílými lícemi a velkou bílou skvrnou v týle, boky bílohnědé. Jako jediná z našich sýkor má dva světlé proužky na křídlech.

Žije v jehličnatých lesích, potkat ji můžeme i ve smíšených či městských parcích.

Sýkora babka (*Parus palustris*)

Menší než vrabec.

Šedohnědá, třpytivě černé temeno hlavy, bílé líce a malá černá skvrna na bradě. České jméno získala prý podle skvrny na temenu, která připomíná šátek uvázaný „na babku“.

Nejčastěji k vidění v ovocných sádkách a polních hájích.

Pokud se objeví na krmítku, snaží se nasbírat do zobáčku najednou co nejvíce

semínek, se kterými pak odlétne do ústraní a teprve tam hoďuje.

Zajímavosti:

V krutějších zimách k nám přilétají sýkory nejen z Polska a Běloruska, ale dokonce až z oblastí daleko za Moskvou, z podhůří Uralu. Naopak část našich sýkor, především mladí ptáci, dává v zimních měsících přednost teplejším krajům – přezimují u Jadranu a v teplém jižním podhůří Alp v Itálii a Francii.

Jak dlouho žijí sýkorky ve volné přírodě

sýkora koňadra 15 let a 5 měsíců

sýkora babka 11 let a 11 měsíců

sýkora modřinka 11 let a 7 měsíců

sýkora parukářka 11 let a 7 měsíců

sýkora uhelníček 9 let a 5 měsíců

zdroj: www.priroda.cz, www.nasptaci.info, euring.org/data-and-codes/longevity-lit, www.akademie-svetla.cz

Lucie Benešová
foto: FB Ptáci na krmítku

VELIKONOCE SNAD NAPOSLEDY ONLINE MÁJKY

Ani letos nám aktuální opatření nedovolila oslavit Velikonoce tak, jak bychom si přáli. Město i přesto připravilo bohatý program, který nabídl online velikonoční pořad ve skupině Horní Jiřetín kulturní, premiéru dokumentu Albrechtice a soutěže, mezi nimi i jednu hledací. Tentokrát se před dětmi schovala velikonoční vajíčka. Celkem deset jich na základě nápověd hledaly na různých místech v Horním Jiřetíně a Černicích. „Do soutěže se zapojilo mnoho dětí i dospělých. Někteří hledali velikonoční ‚poklady‘ na jeden zátaž, díky čemuž si i pořádně protáhli nohy. Vajíčka se totiž nacházela pod Triolou, u zbrojnice, kostela Nanebevzetí Panny Marie nebo v Černicích na hřišti. Na malé i velké hledáče samozřejmě čekala (na někoho možná ještě čeká)

sladká odměna,“ okomentoval za město Jiří Beneš.

Bas

foto: Michaela Studená

Naši dobrovolní hasiči opět na konci dubna vztyčí dvě májky. Tradičně je najdeme před kulturním domem v Horním Jiřetíně a u hřiště v Černicích. Samotné stavění májek lidé mohou zhlédnout v živém vysílání ve skupině Horní Jiřetín kulturní.

Bas

Foto: Ibra Ibrahimovič

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří zareagovali na výzvu a zapojili se do úklidu okolí Horního Jiřetína a Černic. Konkrétně to byli Manertovi Rákosovi, Švecovi, Lencovi, Budošovi, Benešovi, Dobiášovi, Smolákovi, děti z místní základní školy a další. Děkujeme! Boj s černými skládkami ale samozřejmě nekončí a dobrovolníci si mohou i nadále vyzvedávat pytle a rukavice na MěÚ Horní Jiřetín nebo v Černicích u Brigity Švecové. Děkujeme!

Bas

Lesní výstava mnicha Tobiáše

Krušné hory jsou protkány tajemnými příběhy, v nichž se objevují rozličné bytosti všech tvarů a velikostí. Právě připravovaná stálá výstava si klade za cíl známé i méně známé pověsti připomenout. Zdobit ji budou dřevěné sochy a jiné rekvizity. První část by se lidem mohla ukázat již v létě v blízkosti Hrabčcí kaple. Práci na výstavě je možné již teď sledovat na nově vzniklé facebookové stránce Lesní výstava mnicha Tobiáše_Horní Jiřetín.

Bas

foto: David Hofman

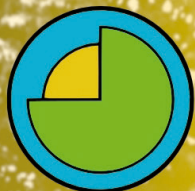

ZACHRAŇME NAŠE LESY

Na úbočích Krušných hor jsou právě teď u Horního Jiřetína káceny unikátní květnaté bučiny, které jsou zařazeny do seznamu nejcennější evropské přírody, sítě Natura 2000. Staré bukové lesy jsou nahrazovány nepůvodními dřevinami, například smrkem. Mízí unikátní část naší přírody a spolu s ní ztrácí svůj přirozený domov chráněné druhy rostlin a zvířat. Pomozte nám přesvědčit Krajský úřad Ústeckého kraje a Ministerstvo životního prostředí, aby neprodleně zasáhly a zastavily kácení.

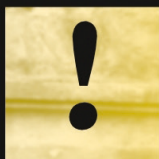
Připojte se k záchráně unikátních bučin Krušných hor u Horního Jiřetína! Petici najdete na www.buciny.cz.

GREENPEACE

Testování COVID-19 / antigenní testy Horní Jiřetín

Testy jsou prováděny každou neděli v kulturním domě (Horská 23/13) od 16:00 do 18:00.

**Chtěla bych touto cestou poděkovat městu Horní Jiřetín za respirátory, které senioři obdrželi.
A hlavně děkuji za to, že se všeobecně staráte o důchodce.**

Jiřina Štádlarová

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

VRÁTÍ SE DĚTI DO KROUŽKŮ A KE SPORTU?

V rámci projektu Místní akční plán vzdělávání ORP Litvínov se jeho účastníci zabývali také otázkou, jaké dopady budou mít na Litvínovsku dlouhodobě zavřené školy a volnočasové aktivity na chuť dětí vrátit se zpět do sportovních oddílů a kroužků, ve kterých z dětského pohledu kdysi dávno trávily několik odpolední v týdnu.

V době zákazu podobných aktivit na jaře 2020 museli vedoucí a trenéři improvizovat a hledat cesty, jak své svěřence u pohybu udržet. Začali využívat nejrůznějších sociálních sítí typu facebook či youtube a dalších aplikací k organizaci on-line tréninků a tzv. „výzev“, kdy děti na dálku soutěžily v dovednostech, které souvisely s jejich sportem či kroužkem a které zároveň bylo možno provádět individuálně, přitom se natočit na video a pochlubit se vlastním výkonem na síti. Pro děti to bylo nové a rády se do podobných soutěží zapojily. Nicméně už v létě se ukázalo, že pro část z nich je obtížné i po téměř dvouměsíční pauze vrátit se k pravidelnému sportování.

Tento trend jednoznačně zesílil po uzavření sportovišť na podzim 2020. Pozastavení rozjetých soutěží a omezení setkávání dětí na trénincích a závodech vrátilo situaci o půl roku zpět k on-line aktivitám. Trenéři i děti v tomto období velmi pokročili ve využívání distančních nástrojů včetně nových prostředků jako videa tréninků nastavených na podmínky lockdownu, jejichž rejstřík se výrazně rozšířil. U většiny sportů se ale jednalo zejména o udržování fyzické kondice dětí, pouze ve výjimečných případech bylo možno podobných způsobem vylepšovat technické dovednosti. To je ale u řady sportů zásadní, sportovní gymnastika nebo plavání jsou na tréninku na náradí či v bazénu přímo závislé.

On-line tréninky zpočátku, kdy bylo možno věřit, že se přerušené soutěže znovu obnoví, u většiny dětí fungovaly. Nicméně postupem času nadšení z nových metod začalo opadat, navrch začalo získávat zklamání ze ztráty kamarádů a spoluhráčů a děti takovéto „sportování“ přestávalo bavit.

Podle některých trenérů se postupem doby dostavila u části dětí rezignace, takže se postupně přestaly zapojovat do on-line tréninků a nakonec kontakty s trenéry úplně přerušily, někdy dokonce bylo podobné ukončení „sportování“ doprovázeno roztržkou s trenéry.

Jak uvedla místopředsedkyně Sdružení sportovních klubů Lenka Dvořáková, podle dostupných informací z oddílů jsou na tom poněkud lépe děti provozující individuální sporty jako je atletika či cyklistika, kde je možnost tréninků v malých skupinkách nebo individuální trénování přirozenější. Na oddíly provozující kolektivní sporty mohou podle ní být dopady omezení kontaktů se spoluhráči a zrušení soutěží na ochotu dětí vrátit se ke sportu a do oddílu velmi bolestné.

Podle předsedy florbalového oddílu SK Bivoj Litvínov Tomáše Arazima se na přerušení kontaktů s dětmi často podepisuje také skutečnost, že konverzace s mladšími dětmi by měla probíhat prostřednictvím jejich rodičů. Rodiče ale postupem doby také ztrácejí trpělivost a jsou stále méně ochotni informace určené jejich dětem předávat. Florbalisté proto začali využívat pro komunikaci se svými členy speciální komunikační platformu, zatím pro ty starší 16 let, nicméně stále hledají způsob, jak zapojit i ty mladší.

Lenka Dvořáková v této souvislosti upozornila i na další opomíjený faktor, kterým je pokles motivace trenérů pokračovat ve vedení dětí po ukončení uzávěry. V řadě případů se jedná o neprofesionály, kteří si během téměř roční uzávěry našli jinou náplň všedních odpolední a víkendů, původně trávených na tréninku nebo doprovodem dětí na zápasy a soutěže. A velká část z nich bude nyní důkladně zvažovat, zda znovu přebírat odpovědnost za cizí děti a dohadovat se s jejich rodiči, kteří vědí daleko lépe, jak se má trénovat i jak by měla vypadat sestava a taktika ve víkendovém zápase.

Oddíly se snaží riziku odlivu dětí po ukončení uzávěry čelit nejrůznějšími způsoby, od zvyšování kvalifikace trenérů v průběhu uzávěry přes rozšiřování nabídky aktivit o prázdninách až po snižování členských příspěvků. Ve skutečnosti se ale účinnost těchto nástrojů projeví až po návratu k normálnímu chodu, kdy budou jednotlivé oddíly sčítat ztráty způsobené covidem. Doufejme, že budou co nejmenší a děti se od počítačů zase vrátí na hřiště a do tělocvičen v co největším počtu.

Veškeré aktivity jsou realizovány díky projektu „Místní akční plán rozvoje vzdělávání II pro ORP Litvínov,“ (CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0011095).

Více informací o projektu: <http://www.masnadeje.cz/projekty/mistni-akcni-plan-rozvoje-vzdelavani-ii-pro-orp-litvinov/>